

השבת

של רבי נחמן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב', סו)
טוב להגיד ולשיר **נְחַמְנוּ נְחַמְנוּ מְאוֹמָן** לזכות לכל הישועות

בתכלית הדחקות והצרה חס ושלוש, אז דיקא יש סבר ותקוה לישועה גדולה. וכמו שאמרו במדרש על פסוק ועלה 'מן הארץ' דיקא, עין שם. וכן הוא בפרטיות בכל אדם ובכל זמן, כי ה' יתברך מהפך המכה לרפואה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל וכל זה מרמז בפסוק: אנכי ארד וכו' הני"ל: (לקוטי הלכות - הלכות שילוח הקן ה' - כ"ג)

וילקט יוסף את כל הכסף ... (מז, ד)
כל העשירות של כל העולם נמשך רק מהצדיק, שזוכה להשיג התבוננות גדול בתורה על ידי העשירות. ועל כן כל העשירות של כל העולם מגיע רק לו לבדו, בבחינת "וילקט יוסף את כל הכסף וכו'", ועל ידו נמשך העשירות לכל העולם. ומחמת שהעשירות נמשך מהתקונים שממשך הצדיק על ידי שעוסק לעורר בני אדם משנתם, על ידי שמספר ספורי מעשיות ומלביש בהם השבעים פנים לתורה. ויש בני אדם שנפלו כל כך, עד שאי אפשר לעורר אותם בזה, ומכרח שבביל זה לספר ספורי מעשיות של שנים קדמוניות. ומשך נמשך בחינת כסף וזהב של העשירות, כי כסף נמשך מבחינת ספורי מעשיות שמלביש בהם השבעים פנים, שהם בחינת "בקרב שנים", וזהב נמשך מבחינת הספורי מעשיות של שנים קדמוניות. ומחמת שעיקר הגאולה האחרונה יהיה על ידי בחינת ספורי מעשיות אלו, שעל ידן יכולין לעורר הכל משנתם ולקרנם להשם יתברך, שבוה תלוי הגאולה, על כן כתיב: "ולא בכסף תגאלו", כי אם מסטרא דזהב, כמבאר בכונת פסח, כי גאולה ראשונה היתה מבחינת ספורי מעשיות של "בקרב שנים", שהם בחינת כסף, וגאולה אחרונה מסטרא ה' - אותיות טי"י מתוך אוצר היראה - ממון ופרנסה - נ"א)

שבת ויגש
כי כמוד כפרעה ... (מד, יח)
הסטרא אחרא נקרא "כפרעה", מלשון התגלות, בבחינת "וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה וכו' לשמצה בקמיהם", כי הוא מפריע ומגלה לכל הבא לטמא רחמנא לצלן כל הפתחים שבטמאה, בבחינת 'הבא לטמא פותחין לו' יש לו פתחים הרבה. והעיקר הוא במחשבה שבאדם, כי עיקר הבחירה והנסיון הוא במחשבה, כי האדם צריך לחשב רק בתורה ועבודה ויראת שמים, אך תכף כשרוצים לחשב בזה, עומדים כנגדו מחשבות של הסטרא אחרא שרוצים למשכו לשם חס ושלוש. ומי שהוא איש כשר, פונה ערץ ואינו מסתכל על המחשבות רעות של הסטרא אחרא כלל, ואזי כל הפתחים שיש שם הם סגורים, מאחר שאינו רוצה לכנס בהם לטמא עצמו, חס ושלוש; אבל תכף כשמתחיל להמשיך אחריהם ובהם לטמא, חס ושלוש, אזי תכף פורעין ומגלן את עצמו לפניו ופותחין לו כל הפתחים שיש שם. ומי שאינו חס על עצמו למהר להמלט משם, אזי נופל ונכנס מפתח לפתח ומפתח לפתח עד שנתעה ונתרחק מהדרך הטוב מאד, כל אחד כפי רחוקו, כפי מה שנמשך אחריהם חס ושלוש, כי גם אחר כך כשמתחיל להמשיך אחריהם חס ושלוש, עדין יש לו בחירה למהר להמלט על נפשו. וכל ענין זה, הכל הוא במחשבות שבאדם, כמו שכל אחד יכול להבין בנפשו כשמתחיל לתעות במחשבתו, חס ושלוש, אזי הולך ממחשבה למחשבה ומרעיון לרעיון, עד שבשעה קלה הוא קונה במקום שמנח הרחק מאד מהקדשה, רחמנא לצלן. וכל זה הוא בחינת הפתחים שבסטרא אחרא, שנתגלו ונפתחו לו על ידי שנמשך אחריהם. ועיקר התגברותם ביותר הוא בשעת התפלה, כמבאר בפנים. והנה מאחר שיש שם פתחים הרבה, אם כן היה יכול בקל לחזר ולצאת ולשוב משם דרך איזה פתח מהפתחים האלו; אך תכף כשנכנס לשם, אזי מחמת גדל החשך שיש שם, על ידי זה אינו רואה ואינו יכול למצא הפתח לצאת משם. ועיקר התקון לזה הוא על ידי אמת, כי על ידי שמושך עצמו אל האמת, ובפרט בשעת התפלה הוא מכריח מחשבתו להמשיכה לתוך התפלה ולדבר דבורי אמת על כל פנים באיזה בחינה שהוא, ואמת הוא אור השם יתברך בעצמו, ועל ידי זה מאיר לו השם יתברך את עיניו לראות ולמצא איזה פתחים לצאת משם. אך מחמת שהאמת שאצל כל אחד אינו מברר בשלמותו, על כן עיקר התקון על ידי התקרבות והתקשרות להצדיק האמת, שהוא עצם נקדת האמת לאמתו, והוא יכול להאיר ולהלהיב אור נקדת האמת שיש בכל אחד מישראל, עד שיוכה על ידי זה לצאת מכל מיני חשך, על ידי שמאיר לו האמת לראות הפתחים שיש שם. וזה בחינת: "ויגש אליו יהודה וכו'", בחינת הגשת והתקרבות ישראל אל הצדיק האמת בבחינת יוסף, ומתחננים אליו לקרב אותם ולהוציאם ממה שצריך להוציאם. וזה: "כי כמוד כפרעה", הינו, כמו שהסטרא אחרא מפריע ומגלה פתחים הרבה לכנס אל הטמאה להבא לטמא רחמנא לצלן, ועל שם זה נקראים "כפרעה" כנ"ל, כמוכין יש כח להצדיק האמת להאיר בכח האמת שלו, עד שיוכה האדם לראות פתחים הרבה איך לצאת מהטמאה והחשך לאור גדול: (לקוטי הלכות - הלכות גניבה ה' - אותיות ל' ל"א מתוך אוצר היראה - מחשבות והרהורים - י"ט)

מכתב
(אפי הנחל ב' - מכתב ל"ד, המשך)
... בעצם חשכת שפלותנו
בדור היתום הזה, בדיוטא התחתונה שאנו מונחים כעת, וגדל עמק תכלית תכלית הירידה בכפירות ואמונות כזביות שהם עצם קליפת עמלק, אף-על-פי כן סוף כל סוף יתגבר כח הצדיק להעלות ולהוציא גם את כל הנפשות שנפלו לתוך הַזְהָמוֹת והטמאות האלה שהם עצם קליפת עמלק, ואף-על-פי שמעצם האפיקורסות והחשך ואפלה כמעט עד אין תכלית אשר בימינו אלה כמעט שלא ידעו עוד כלל מהו האמת, אבל מיד בהגיע העת והשעה שיתגלה הצדיק האמת שלא היה עוד כמותו מעולם, אז יגמר הכל כרצונו ויביא הכל אל התכלית הטוב האמתי הנצחי.
השקר מתגבר ומתפשט עכשיו לארץ ולרחב מאד בלי שיעור להטעות את כל העולם חס ושלוש מה' יתברך ומתורתו הקדושה, וכבר נתנסו רבים ונלכדו במה שנלכדו על-ידי השקר, אבל אף-על-פי כן עדיין לא השלים השקר לבוא למרגועו ומנוחתו ועל-כן הוא מתגבר ומתפשט בכל פעם בשקרים ורמאויות חדשות בלי שיעור, כמו שאנו רואין שכת האפיקורסים והמתנגדים על נקדת האמת חותר תמיד לתפס הכל בכמה מיני פתויים והסתות ודברי חלקלקות, כי קדם שבא השקר לתכלית שלמותו אין לו מרגוע ומנוח ועל-כן הוא מתגבר ומתפשט בכל פעם בשקרים ורמאויות חדשות בלי שיעור והוא חותר תמיד לתפס הכל חס ושלוש בשקרי בכמה וכמה מיני פתויים והסתות ודברי חלקלקות עד שלמותו, אבל על-ידי התפשטות השקר ביותר, כשיגיע העת והזמן שיתפשט השקר כל-כך במלואו עד שהוא סמוך למרגועו ומנוחתו חס ושלוש, שכמעט יטעו הכל בשקרי ונכלי הבליו, אז דייקא יתגלה האמת ויתקרבו כלם לה' יתברך באמת "וישפת אמת תכון לעד" וכו'. כי דייקא על-ידי רבוי השקר כל-כך מאד מאד יתהפך השקר אל האמת, שיתהפכו כל העמים אל האמת לקרא בשם ה', וזהו "כי אז אהפך אל כל העמים" וכו'.

אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ... (מז, ד)
... ומוכן בספרים שבוה הפסוק מרמז כל סוד גלות ישראל, ועיקר הוא גלות הנפש כל העליות והירידות העוברים על איש הישראלי שזה עיקר סוד הגלות והגאולה שהכל בבחינת אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה, שזהו בחינת ירידה תכלית העליה, כמובא. והעיקר הוא התחזקות שצריכין להתחזק מאד מאד בתקף התגברות מרירות הירידה עד שנדמה שכמעט כמעט חס ושלוש, שדיקא משם ירחם עליו ה' יתברך וישעו ויקרבו אליו כי לא יטש ה' את עמו וכו'. וכמו שכתוב: אם אמרתי מטה רגלי חסדך ה' יסעדני וכו'. וכתוב: ואמר אבד נצחי ותוחלתי מה' זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו חדשים לבקרים וכו'. וכן בפסוקים רבים, ובפרט בדברי רבותינו ז"ל מבאר שדיקא כשישראל הם

